

Hans Optraeden var meget skarp, han slog i Skranken og udbroed: „Det er Løgn! jeg har ikke sagt, at „her er Stedet, hvor han er kommet ud, og der ligger han.““ Jeg svarede derpaa: „De lyver, Wind!“ Da blev han rolig, og Procurator Strøbeck tog Ordet og sagde: „Det kunde han jo saatens sige, for han er en Mand med en saadan Forstand, at der ikke findes hans Lige.“ Jeg svarede: „Naa, saa er han alvidende.“

Andragendet er derhos bilagt med Underrettsdomsakten og Lands-Overrettens samt Hof- og Stadsrettens Dom i Sagen.

Med Bemærkning, at det af de med Andragendet fulgte Bilag fremgaar, at den i Andragendet ommeldte Bøde er idømt Andrageren ved en Underrettsdom, som dernæst under 11te Juni f. N. er stadfæstet af Overretten, og at Andrageren ikke ses at have appelleret denne Dom til Højesteret, gjør Udvalget ingen Indstilling.

9. Fra Foreningen af 1881 til Fremme af Landbrug og Handel i Gaarslev pr. Borkop om adskillige Forandringer i Næringsloven af 29de December 1857. (Indbragt den 22de Januar 1883 af Folkethingsmanden for Veile Amts 1ste Valgfreds, Dusen.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede indsendte i Efteraaret 1882 følgende Andragende til Indenrigsministeriet. Da dette Andragende har været uden Resultat, tillade vi os ærbødigst at henvende os til det høie Folkething, haabende, at man vil tage vort Andragende under Overveielse.“

Andragendet til Indenrigsministeriet lød saaledes:

„Til Indenrigsministeriet!

Som det vil være det høie Ministerium bekendt, er ifølge Næringsloven for Danmark af 29. December 1857 § 54—55 Groshandel, Kjøbmandshandel og Detailhandel paa Landet indskrænket til 1½ Mils Afstand fra nærmeste Kjøbstad, og Høsterhandel til 1 Mil Afstand fra samme.

Herved er der fremkommet et Bælte, Beskyttelsesbælte, omkring hver Kjøbstad i Landet af mindst 1 Mil Bredde, hvor ingen Handlende, hvis Handel kræver Næringsbevis, maa ned sætte sig.

Dette Beskyttelsesbælte tror vi, Kjøbstæderne meget godt kunne undvære, da de ikke ere henviste til alene at søge deres Kunder paa Landet paa dette Omraade, men frit kunne danne sig et Opland paa saa mange Miles Omfærd, som Forholdene og Omstændighederne i Forbindelse med Dristigheden tillader.

Men for den talrige Befolkning i disse Bælter er det imidlertid et meget stor Savn at ingen Handlende maa ned sætte sig der; thi mange af de daglige Fornødenheder, som kræves i Husholdningen og i Agerbrugets Tjeneste som og i andre Diemed, er denne Befolkning henvist til at hente i Byerne eller hos Handlende paa Landet, som bor udenfor de nævnte Bælter, og i hvilket som helst Tilfælde bliver en Veilængde at tilbagelægge af henved 1 Mil eller derover.

Vel maa Høsterne ned sætte sig i indtil 1 Mil Afstand fra Byerne, men da Høsterhandel ikke omfatter ret mange Artikler, er dette kun en saare ringe og ufuldstændig Afhjælpning af Savnet.

§ 14 i nævnte Næringslov forøger end yderligere Besværligheden, idet der i samme bestemmes, at Afstanden maales og beregnes fra Byens Aegtorv i lige Linie, medens den virkelige Afstand ad de almindelige befordrede offentlige Veie bliver betydelig længere, i mange Tilfælde næsten det Dobbelte.